

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Αριθμός Γνωμοδότησεως 128/2022

ΤΟΥ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

(ΤΜΗΜΑ Ε΄)

Συνεδρίαση της 14^{ης} Δεκεμβρίου 2022

Σύνθεση:

Πρόεδρος: Νίκη Μαριόλη Αντιπρόεδρος του Ν.Σ.Κ.

Μέλη: Δήμητρα Κεφάλα Αντιπρόεδρος του Ν.Σ.Κ., Δημήτριος Μακαρονίδης, Ευαγγελία Σκαλτσά, Βασίλειος Καραγεώργος, Βασιλική Παπαθεοδώρου, Μαρία Σπάσου, Περικλής Αγγέλου, Παρασκευάς Χρυσοστομίδης, Θωμάς Καζάκος, Ξανθή Μπασάκου, Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους.

Εισηγήτρια: Νικολέττα Μπελίτση, Πάρεδρος του Ν.Σ.Κ.

Αριθμός Ερωτήματος:

Υπ' αριθμ. πρωτ. ΥΠΠΟΑ/247554/28-6-2022 της Διεύθυνσης Αγωνιστικού Αθλητισμού – Τμήμα Προπονητών και Εκπαιδευτών Αθλημάτων.

Περίληψη ερωτήματος:

Ερωτάται α) εάν η Διοίκηση δεσμεύεται από το δεδικασμένο που παρήχθη από την με αριθμό 62/2021 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, για όλες τις περιπτώσεις των υποψήφιων προπονητών που παρακολούθησαν τις σχολές προπονητών της Ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας ΤΕΚΒΟΝΤΟ το έτος 2011, β) σε καταφατική απάντηση εάν δύναται να προβεί στην έκδοση βεβαιώσεων αναγγελίας άσκησης επαγγέλματος προπονητή στους αιτούντες υποψήφιους

προπονητές, χωρίς την γνωμοδότηση της επιτροπής ισοτιμιών της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού και γ) σε αρνητική απάντηση, εάν η Διοίκηση δεσμεύεται από τυχόν αρνητική γνωμοδότηση της επιτροπής ισοτιμιών σε περίπτωση υποχρέωσης υποβολής των φακέλων των αιτούντων υποψηφίων προπονητών ενώπιον της.

Στο πιο πάνω ερώτημα, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Τμήμα Ε') γνωμοδότησε ομόφωνα ως εξής:

Ιστορικό:

Στο πιο πάνω ερώτημα της υπηρεσίας, τα στοιχεία που το συνοδεύουν και τα συμπληρωματικά που εστάλησαν με το υπ' αριθμ. πρωτ. ΥΠΠΟΑ/424576/6-9-2022 έγγραφο της ερωτώσας Υπηρεσίας, εκτίθεται το ακόλουθο πραγματικό:

1. Το έτος 2014 κατατέθηκαν στη Διεύθυνση Αγωνιστικού Αθλητισμού (Τμήμα Προπονητών και Εκπαιδευτών Αθλημάτων) 192 αιτήσεις υποψηφίων προπονητών, με τις οποίες τούτοι ανήγγειλαν την άσκηση του επαγγέλματος του προπονητή ΤΑΕΚΒΟΝΤΟ, επικαλούμενοι την κατοχή διπλώματος σχολών προπονητών ΤΑΕΚΒΟΝΤΟ της Ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας ΤΑΕΚΒΟΝΤΟ (ETU), έτους 2011. Οι αιτούντες παρακολούθησαν τις εν λόγω σχολές κατά το ίδιο χρονικό διάστημα και κατά τις ίδιες ώρες διδασκαλίας, οι οποίες ήταν ίδιες με τις ώρες στις σχολές προπονητών που διοργάνωνε στο παρελθόν η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, το δε θεωρητικό και πρακτικό επίπεδο σπουδών αυτών, ήταν αντίστοιχο με το πρόγραμμα σπουδών της Γ.Γ.Α.

Η λειτουργούσα το έτος 2014 επιτροπή ισοτιμιών της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού, για είκοσι τέσσερις (24) εκ των αιτήσεων αυτών εξέδωσε θετική γνωμοδότηση και εδόθησαν οι σχετικές βεβαιώσεις αναγγελίας άσκησης επαγγέλματος.

Το έτος 2016 με απόφαση της επιτροπής ισοτιμιών, οι λοιπές αιτήσεις απερρίφθησαν, λόγω μη αναγνώρισης ως ισοτίμων των σχολών προπονητών της ETU με τις σχολές της ημεδαπής.

2. Κατόπιν καταγγελιών ορισμένων εκ των ως άνω υποψηφίων προπονητών στο Σώμα Επιθεωρητών – Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης, για την πολύχρονη καθυστέρηση ολοκλήρωσης της διαδικασίας χορήγησης άδειας άσκησης επαγγέλματος προπονητή, εξεδόθη η με αριθμό 33/Α/2018 Έκθεση Επιθεώρησης – Ελέγχου, βάσει της οποίας η Υπηρεσία ανακάλεσε όλες τις διοικητικές πράξεις περί μη χορήγησης άδειας άσκησης επαγγέλματος που

ετέθησαν υπόψη του Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης και εξέδωσε τις αντίστοιχες άδειες.

Περαιτέρω ανακάλεσε τις διοικητικές πράξεις που εξεδόθησαν, μετά από την από 24/01/2016 αρνητική γνωμοδότηση της Επιτροπής Ισοτιμιών και διαβίβασε τις αιτήσεις στην νυν λειτουργούσα επιτροπή.

3.Ο Κ.Β., υποψήφιος προπονητής εκ των ανωτέρω, άσκησε ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών την από 3-01-2020 αίτηση κατά του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού ζητώντας την ακύρωση της με αριθμό 56716/4332/915/732/25-02-2016 απόφασης του Γενικού Γραμματέα Αθλητισμού με την οποία απορρίφθηκε η με αριθμό πρωτοκόλλου 26536/22-08-2014 αναγγελία του αιτούντος περί ασκήσεως του επαγγέλματος του προπονητή και του απαγορεύτηκε η άσκηση του εν λόγω επαγγέλματος. Ειδικότερα η ανωτέρω απόφαση έχει ως εξής: «Σε απάντηση των ανωτέρω σχετικών σας γνωρίζουμε ότι, η Επιτροπή Ισοτιμιών της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού αρμόδια εκ του νόμου για την ισοτιμία του διπλώματος σας, μας γνωστοποίησε με το ΔΥ/27.01.2016 έγγραφό της ότι αποφάσισε να μην προβεί σε ισοτιμία του διπλώματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ΤΑΕΚΒΟΝΤΟ με το δίπλωμα της σχολής προπονητών ΤΑΕΚΒΟΝΤΟ της Γ.Γ.Α. Γ΄ Κατηγορίας, γιατί δεν πληροί σωρευτικά τα τέσσερα κριτήρια που έχει θέσει η Επιτροπή Ισοτιμιών (ο φορέας που απονέμει το πτυχίο ή το δίπλωμα να είναι πιστοποιημένος από το οικείο Κράτος, το δίπλωμα ή το πτυχίο να αναγράφει ότι είναι προπονητής (trainer-coach), το πρόγραμμα σπουδών που διδάχθηκε να είναι αντίστοιχο του προγράμματος σπουδών των Σχολών Προπονητών της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού, οι ώρες διδασκαλίας της Σχολής παρακολούθησης να είναι αντίστοιχες των Σχολών Προπονητών της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού).

Ως εκ τούτου το αίτημα απορρίπτεται και σας απαγορεύει να ασκείτε το επάγγελμα του προπονητή αθλητών ΤΑΕΚ WON DO. (Ν.3919/2011)».

Το Δικαστήριο με την με αριθμό 62/2021 απόφασή του, έκανε δεκτή την αίτηση, ακύρωσε την ανωτέρω απόφαση και ανέπεμψε την υπόθεση στην Διοίκηση για νέα νόμιμη κρίση, λόγω ελλείψεως επαρκούς και νόμιμης αιτιολογίας.

Ειδικότερα, αναφέρεται σε αυτήν ότι: «... διότι καταρχάς δεν αναφέρεται ρητώς ποιο ή ποια από τα τέσσερα κριτήρια δεν πληροί ο αιτών αν δε θεωρηθεί ότι, όπως συνάγεται από το 23/14-01-2016 πρακτικό της επιτροπής ισοτιμιών και την έκθεση απόψεων προς το Δικαστήριο, η απόρριψη της αιτήσεως αναγγελίας του

αιτούντος ερείδεται στο ότι η Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία ΤΑΕΒΟΝΤΟ (ETU), η οποία χορήγησε δίπλωμα προπονητή στον αιτούντα δεν αποτελεί φορέα αναγνωρισμένο από την Ελλάδα τότε και πάλι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν παρίσταται νομίμως αιτιολογημένη. Και τούτο διότι η ETU που είναι η επίσημη διοργανώτρια αρχή και ρυθμίζει όλα τα θέματα ΤΕΚΒΟΝΤΟ στην Ευρώπη, έχει, σύμφωνα με το καταστατικό της, το δικαίωμα να οργανώνει την επιμόρφωση εκπαιδευτών και μετά την επιτυχή ολοκλήρωση της εκπαίδευσης να εκδίδει άδεια εκπαιδευτή και προπονητή, η οποία ισχύει στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και πρέπει να είναι αποδεκτή από όλα τα μέλη των εθνικών ενώσεων.

Κατά συνέπεια η Ελλάδα, ως ιδρυτικό μέλος της από το 1976, έχει αποδεχθεί και αναγνωρίσει τις σχολές προπονητών ΤΑΕΚΒΟΝΤΟ που διοργανώνει η ETU, θα ήταν δε λογικά ανακόλουθο να απαιτείται εκ νέου αναγνώριση αυτών από τη ΓΓΑ ή οποιαδήποτε άλλη υπηρεσία.»

Εν τω μεταξύ η Υπηρεσία είχε ανακαλέσει την ανωτέρω απόφαση και διαβίβασε αυτήν ομοίως στην νυν λειτουργούσα Επιτροπή Ισοτιμιών.

Κατόπιν τούτου υπεβλήθη στο Γραφείο μας το παρόν ερώτημα.

Νομοθετικό πλαίσιο.

4. Στο άρθρο 50 του π.δ. 18/1989 (Α' 8), «Κωδικοποίηση διατάξεων νόμων για το Συμβούλιο της Επικρατείας», ορίζεται:

Άρθρο 50 Συνέπειες απόφασης

1... 4. Οι διοικητικές αρχές σε εκτέλεση της υποχρέωσής τους κατά το άρθρο 95 παρ. 5 του Συντάγματος πρέπει να συμμορφώνονται ανάλογα με κάθε περίπτωση, με θετική ενέργεια προς το περιεχόμενο της απόφασης του Συμβουλίου, ή να απέχουν από κάθε ενέργεια που είναι αντίθετη προς όσα κρίθηκαν από αυτό. Ο παραβάτης εκτός από τη δίωξη κατά το άρθρο 259 του Ποινικού Κώδικα, υπέχει και προσωπική ευθύνη για αποζημίωση. 5. Οι αποφάσεις της Ολομέλειας ακυρωτικές και απορριπτικές καθώς και των Τμημάτων, αποτελούν μεταξύ των διαδίκων δεδικασμένο που ισχύει και σε κάθε υπόθεση ή διαφορά ενώπιον δικαστικής ή άλλης αρχής κατά την οποία προέχει το διοικητικής φύσεως ζήτημα που κρίθηκε από το Συμβούλιο».

5. Στο άρθρο 20 του ν.2690/1999 «Κύρωση του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας και άλλες διατάξεις» ορίζονται τα εξής:

Άρθρο 20 (Γνώμη – Πρόταση).

«1. Όπου ο νόμος, για την έκδοση διοικητικής πράξης, προβλέπει προηγούμενη γνώμη (απλή ή σύμφωνη) ή πρόταση άλλου οργάνου, η μεν γνώμη διατυπώνεται ύστερα από ερώτημα του οργάνου που έχει την αποφασιστική αρμοδιότητα, η δε πρόταση υποβάλλεται με πρωτοβουλία του προτείνοντος οργάνου. Η γνώμη ή η πρόταση, πρέπει να είναι έγγραφη, αιτιολογημένη και επίκαιρη κατά το περιεχόμενό της. 2. Το όργανο που έχει την αποφασιστική αρμοδιότητα δεν μπορεί να εκδώσει πράξη με περιεχόμενο διαφορετικό από αυτό της σύμφωνης γνώμης ή της πρότασης. Η μη αποδοχή της θετικής σύμφωνης γνώμης ή της πρότασης, καθώς και η απόκλιση από την απλή γνώμη, πρέπει να αιτιολογούνται ειδικώς. 3. Το αρμόδιο για την έκδοση διοικητικής πράξης όργανο μπορεί να ζητήσει τη γνώμη άλλου οργάνου οικειοθελώς. Στην περίπτωση αυτή, εφαρμόζονται όσα ισχύουν για την απλή γνώμη. 4. Αν η απλή γνώμη δεν υποβληθεί μέσα στην προθεσμία που έχει ταχθεί προς τούτο από το νόμο ή από το αποφασίζον όργανο ή, σε κάθε περίπτωση, μέσα σε εύλογο χρόνο, η διοικητική πράξη μπορεί να εκδοθεί και χωρίς αυτήν».

6. Στο άρθρο 31 του ν.2725/1999 «Ερασιτεχνικός και επαγγελματικός αθλητισμός» (Α'121), όπως ίσχυε κατά τον χρόνο έκδοσης της προσβαλλομένης απόφασης, μετά την τροποποίησή του με την παρ.2 του άρθρου 75 του ν.3057/2002 (Α' 239) ορίζονται τα εξής:

Προπονητής

«1. Η άσκηση του επαγγέλματος του προπονητή επιτρέπεται μόνο στον κάτοχο άδειας, που χορηγείται από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού. Η απόφαση χορήγησης της άδειας κοινοποιείται στην οικεία αθλητική ομοσπονδία, η οποία τηρεί μητρώο Προπονητών για κάθε κλάδο άθλησης, καθώς και στον οικείο σύνδεσμο ή ομοσπονδία προπονητών.

2. Για τη χορήγηση της ειδικής άδειας άσκησης του επαγγέλματος του προπονητή απαιτείται:

α) πτυχίο Σχολής Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού (Σ.Ε.Φ.Α.Α.), με κύρια ή πρώτη ειδικότητα στο συγκεκριμένο άθλημα, ή ισότιμης σχολής της αλλοδαπής ή δίπλωμα της σχολής προπονητών της παρ. 4 ή πτυχίο ή δίπλωμα αναγνωρισμένων σχολών προπονητών του εξωτερικού,

β) αντίγραφο ποινικού μητρώου, που να αποδεικνύει ότι δεν υφίσταται τελεσίδικη καταδίκη για τα αδικήματα που αναφέρονται στις περ. β` και γ` της παρ. 1 του άρθρου 3 του παρόντος νόμου,

γ) πιστοποιητικό της αρμόδιας εισαγγελικής αρχής, που να βεβαιώνει ότι δεν εκκρεμεί ποινική δίωξη για τα αδικήματα της περ. β`,

δ) πιστοποιητικό υγείας από τις υγειονομικές επιτροπές των οικείων Περιφερειακών Αυτοδιοικήσεων του Εθνικού Συστήματος Υγείας,

ε) καταβολή παραβόλου πενήντα χιλιάδων (50.000) δραχμών, εκδιδόμενο από την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος, το ύψος του οποίου μπορεί να αναπροσαρμόζεται με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού.

3. Για όσους κατέχουν πτυχίο ή δίπλωμα αναγνωρισμένων σχολών προπονητών του εξωτερικού ή άλλων αναγνωρισμένων σχολών της ημεδαπής, απαιτείται και γνώμη για την ισοτιμία, της πενταμελούς επιτροπής που λειτουργεί στην έδρα του Ελληνικού Κέντρου Αθλητικής Έρευνας και Τεχνολογίας (Ε.Κ.Α.Ε.Τ.). Η επιτροπή αυτή του Ε.Κ.Α.Ε.Τ. συγκροτείται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου αυτού και αποτελείται από τον Διευθυντή Αγωνιστικού Αθλητισμού της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού, τον Διευθυντή Φυσικής Αγωγής του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, έναν (1) εκπρόσωπο του Ε.Κ.Α.Ε.Τ., έναν (1) εκπρόσωπο της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας και έναν (1) εκπρόσωπο της ομοσπονδίας προπονητών ή του αντιπροσωπευτικότερου συνδέσμου προπονητών του οικείου αθλήματος. Εάν δεν υπάρχει ομοσπονδία ή σύνδεσμος προπονητών, ορίζεται, ως πέμπτο μέλος της επιτροπής, Προπονητής μεταξύ εκείνων που κατέχουν δίπλωμα της ανώτατης κατηγορίας, ύστερα από υπόδειξη της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας. Για κάθε άθλημα επιτρέπεται να συγκροτείται ξεχωριστή επιτροπή.

Με την απόφαση συγκρότησης της επιτροπής μπορεί να καθορίζονται όλα τα διαδικαστικά ζητήματα και οι λεπτομέρειες για την αναγνώριση της ισοτιμίας. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη του Ε.Κ.Α.Ε.Τ., ορίζονται οι παθήσεις και οι βλάβες που κωλύουν τη χορήγηση ειδικής άδειας προπονητή...»

7. Στο άρθρο 135 του ίδιου νόμου, όπως ίσχυε κατά τον ανωτέρω χρόνο, μετά την τροποποίησή του με την παρ.13 του άρθρου 77 του ν.3057/2002 (Α' 238) ορίζονται τα εξής:

«22. Μέχρι τη λειτουργία της προβλεπόμενης από την παράγραφο 3 του άρθρου 31 του παρόντος πενταμελούς επιτροπής, η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού μπορεί, με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, να συγκροτεί Επιτροπή Ισοτιμιών για την εξέταση των αιτήσεων των ενδιαφερομένων...»

Ερμηνεία και εφαρμογή των διατάξεων.

Από τις προαναφερόμενες διατάξεις, ερμηνευόμενες αυτοτελώς, αλλά και σε συνδυασμό μεταξύ τους, ενόψει και όλου του νομικού πλαισίου εντός του οποίου εντάσσονται, του σκοπού που εξυπηρετούν και την υπαγωγή σε αυτές των πραγματικών περιστατικών που μας τέθηκαν υπόψη από την ερωτώσα υπηρεσία, συνάγονται τα ακόλουθα:

8. Από την διάταξη του άρθρου 50 παρ.5 του π.δ.18/1989, συνάγεται ότι το δεδικασμένο που απορρέει από τις ακυρωτικές αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας και του Διοικητικού Εφετείου δεν αφορά μόνο τη νομική ύπαρξη της διοικητικής πράξεως, της οποίας είχε ζητηθεί η ακύρωση και η οποία με την ακυρωτική απόφαση καταργείται από τότε που εκδόθηκε και θεωρείται εφεξής ως ουδέποτε εκδοθείσα, αλλά καλύπτει και τα κριθέντα από το Δικαστήριο ζητήματα, ως κριθέν δε ζήτημα νοείται κάθε ζήτημα, το οποίο συναρτάται προς το γενόμενο δεκτό από την απόφαση συμπέρασμα και αποτελεί αναγκαίο τούτου έρεισμα, όχι όμως και άλλα περιστατικά, αφηγηματικώς αναφερόμενα τα οποία δεν είναι αναγκαία για την συναγωγή του συμπεράσματος της απόφασης που διατυπώνεται στο διατακτικό (ΣτΕ 217/2016 Ολομ., 1113/2014 7μ, 2658, 2049/2011, 3802/2000 7μ., ΔΕφ. Αθηνών 1940/2021).

9. Όσον αφορά το ακυρωτικό αποτέλεσμα, το δεδικασμένο λόγω του διαπλαστικού του χαρακτήρα, αφού εξαφανίζει την πράξη, ισχύει έναντι πάντων (erga omnes). Για τα «διοικητικής φύσεως» ζητήματα πρέπει να συντρέχουν οι συνήθεις προϋποθέσεις του δεδικασμένου που είναι α) ταυτότητα προσώπων και β) ταυτότητα διαφοράς. Με τον όρο ταυτότητα προσώπων νοείται ότι το δεδικασμένο ισχύει καταρχήν μόνο μεταξύ των διαδίκων. Εξάλλου, ταυτότητα διαφοράς υπάρχει μόνον όταν το κρινόμενο ζήτημα είναι το ίδιο και, ακριβέστερα, όταν προσβάλλεται το ίδιο δικαίωμα ή έννομο συμφέρον που αφορά το ίδιο αντικείμενο (π.χ. την ίδια διοικητική πράξη ή παράλειψη) και έχει την ίδια ιστορική και νομική αιτία, αναφέρεται στα ίδια πραγματικά περιστατικά και στηρίζεται στην ίδια νομική βάση. Όταν δεν συντρέχει ένα από τα στοιχεία αυτά, το αντικείμενο

της δίκης δεν είναι το ίδιο και δεν κωλύεται η νέα ή και η διαφορετική λύση (βλ. Ε. Σπηλιωτόπουλου, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, τόμος 2, 13^η έκδοση, αρ.571, σελ 205 επ. και Π. Δαγτόγλου Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο, 2^η έκδοση, (1994), αρ.787 επ. σελ 571).

10. Πάντως, αποκλείεται η περίπτωση η ακύρωση να επεκταθεί αυτομάτως σε άλλες πράξεις που θίγουν άλλα πλην των διαδίκων πρόσωπα, καίτοι οι πράξεις αυτές πάσχουν εκ του αυτού λόγου ακυρώσεως, όπως η ακυρωθείσα, ήτοι, καίτοι οι πράξεις αυτές εκδόθηκαν υπό παρόμοιες πραγματικές και νομικές συνθήκες, όπως η ακυρωθείσα. Και τούτο καθόσον η επέκταση του ακυρωτικού δεδικασμένου σε ανάλογες με την ακυρωθείσα πράξεις και καταστάσεις θα ισοδυναμούσε σε πολλές περιπτώσεις με αναγνώριση δεδικασμένου επί νομικών ζητημάτων, πράγμα το οποίο απαγορεύεται τόσο από τις γενικές αρχές του δικαίου, όσο και από τις περί δεδικασμένου αρχές, σύμφωνα με τις οποίες το δεδικασμένο απορρέει από το σύνολο του δικανικού συλλογισμού αδιαιρέτως και όχι μόνο από την περιεχόμενη στο σκεπτικό της αποφάσεως ερμηνεία και έννοια των εφαρμοσθέντων κανόνων δικαίου (βλ. Δ. Κοντόγιωργα – Θεοχαροπούλου, Αι συνέπειες της ακυρώσεως διοικητικής πράξεως (1988) σελ 160-162 Γνωμ ΝΣΚ 409/2012.)

Επομένως, σύμφωνα με τα παραπάνω, η Διοίκηση δεν δεσμεύεται, όσον αφορά στους λοιπούς υποψήφιους προπονητές, από το δεδικασμένο που παρήχθη από την με αριθμό 62/2021 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, η οποία δέχτηκε ότι η ακυρωθείσα απόφαση στερείτο επαρκούς και νόμιμης αιτιολογίας, ανέπεμψε δε την υπόθεση στην Διοίκηση για νέα νόμιμη κρίση, επομένως παρέλκει η εξέταση του ανωτέρω υπό στοιχ. β) ερωτήματος.

11. Η γνώμη διακρίνεται σε α) απλή, όταν το όργανο που αποφασίζει δεν δεσμεύεται από αυτήν, αλλά μπορεί να αποφασίσει και διαφορετικά, αιτιολογώντας όμως ειδικά την απόκλισή του αυτή και β) σύμφωνη, όταν το όργανο που αποφασίζει δεν μπορεί να ενεργήσει κατά τρόπο διαφορετικό από αυτόν που υποδεικνύεται από την γνωμοδότηση (ο.π. σελ. 341, Α Τάχου «Ερμηνεία Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας», έκδοση 2006, σελ. 571).

12. Σε περίπτωση αμφιβολίας γίνεται δεκτή η άποψη ότι η γνώμη είναι απλή. Τούτο γιατί για να χαρακτηριστεί μια γνώμη σύμφωνη πρέπει ο χαρακτηρισμός αυτός να είναι ρητός στις σχετικές διατάξεις που την προβλέπουν, αλλιώς νοείται ως απλή, προφανώς βάσει του σκεπτικού ότι η σημαντική δέσμευση την οποία

αυτή συνεπάγεται για το αποφασίζον όργανο δεν πρέπει να συνάγεται ερμηνευτικά, καθόσον όπου ο νόμος επιθυμεί να δεσμεύσει το όργανο αυτό, το προβλέπει ρητά (ΣτΕ 870/2010, 3975/2001 βλ. Α. Τάχου ο.π. σελ. 572, Γλ. Σιούτη «Γνωμοδοτική Διαδικασία», έκδοση 1990 σελ. 146). Χαρακτηριστικά της απλής γνώμης είναι ότι δεν αποτελεί εκτελεστή πράξη και δεν προσβάλλεται αυτοτελώς με αίτηση ακύρωσης ως προπαρασκευαστική (ΣτΕ 347/2013, 5391/2012) καθώς και ότι δεν είναι αυτοτελής, αλλά ενσωματώνεται στην εκτελεστή πράξη του αποφασίζοντος οργάνου (ΣτΕ 934/2013, 1569/2012).

13. Όπως προαναφέρθηκε όταν ο νόμος απαιτεί απλή γνώμη το αποφασίζον όργανο μπορεί να αποστεί αυτής, όμως στην περίπτωση αυτή υποχρεούται να αιτιολογήσει ειδικά την απόκλιση του από την ληφθείσα γνώμη (ΣτΕ 465/2018, 664/2017, 1303/2012, 1379/2011, 2397/2010, Β. Γκέρτσου – Δ. Πυργάκη ο.π. σελ. 341). Η ειδική αυτή αιτιολογία που απαιτείται από την παρ. 2 του άρθρου 20 του ΚΔΔ είναι συνέχεια-υπόμνηση της γενικής διάταξης του άρθρου 17 παρ. 2 του ίδιου κώδικα, σύμφωνα με την οποία η αιτιολογία πρέπει να είναι σαφής, ειδική και επαρκής και να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, εκτός αν προβλέπεται ρητά στον νόμο ότι πρέπει να περιέχεται στο σώμα της πράξης (Α. Τάχου ο.π. σελ. 575). Η απαίτηση της αιτιολογίας μη συμμόρφωσης θεωρείται συγκεκριμενοποίηση των αρχών της χρηστής και εύρυθμης Διοίκησης (ΣτΕ 2371/1973) και πρέπει να περιλαμβάνει τα ληφθέντα υπ' όψιν του αποφασίζοντος οργάνου κριτήρια και στοιχεία και τους εν γένει λόγους που δικαιολογούν αυτή την απόκλιση (ΣτΕ 2648/1974). Πέρα δηλαδή από την αντίθετη κρίση του αποφασίζοντος οργάνου πρέπει η εκτελεστή πράξη να περιέχει και ειδική αντιμετώπιση των αντιθέτων επιχειρημάτων του γνωμοδοτικού οργάνου επί του θέματος (Γλ. Σιούτη ο.π. σελ. 200).

14. Εν προκειμένω, η προβλεπόμενη στο άρθρο 31 του ν. 2725/1999 γνώμη της επιτροπής ισοτιμιών, απαιτείται μεν ως ουσιώδης τύπος της διαδικασίας έκδοσης της πράξης χορήγησης άδειας ασκήσεως επαγγέλματος προπονητή (ΣτΕ 2746/2014, ΔΕφ. Αθηνών 113/2019, Γνωμ. ΝΣΚ 97/2019, 138/2020), αλλά εφόσον δεν ορίζεται ρητά στην διάταξη αυτή ως σύμφωνη, είναι απλή. Επομένως το αποφασίζον όργανο δεν δεσμεύεται από αυτήν, πλην όμως, εφόσον αποστεί από αυτήν, πρέπει να αιτιολογήσει ειδικά την απόκλιση αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την αρχή της χρηστής διοίκησης, η οποία έχει νομολογιακή προέλευση από το Συμβούλιο της Επικρατείας (ΣτΕ 31/2020), και επιβάλλει στα διοικητικά

όργανα να ασκούν τις αρμοδιότητές τους σύμφωνα με το αίσθημα δικαίου που επικρατεί, ώστε κατά την εφαρμογή των σχετικών διατάξεων να αποφεύγονται οι ανεπιεικείς και απλώς δογματικές ερμηνευτικές εκδοχές καθώς και την αρχή της ισότητας η οποία καθιερώνεται από τη συνταγματική διάταξη του άρθρου 4 παρ.1, και επιβάλλει την ομοιόμορφη μεταχείριση των προσώπων που τελούν υπό τις αυτές ή παρόμοιες συνθήκες και αποκλείει την έκδηλα άνιση μεταχείριση. Η αρχή της ισότητας επιβάλλει στη διοίκηση, όταν αυτή ενεργεί κατά διακριτική ευχέρεια και όχι κατά δέσμια αρμοδιότητα, την ίση μεταχείριση ομοίων περιπτώσεων, καθώς και τη διάφορη μεταχείριση διάφορων περιπτώσεων. Όταν το Σύνταγμα απαγορεύει ορισμένα κριτήρια διαφοροποίησης, η διοίκηση δεν μπορεί να στηρίζει την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας και στα κριτήρια αυτά. Η διοίκηση π.χ. δεν μπορεί να κρίνει με διαφορετικά κριτήρια δύο αιτήσεις διαφορετικών ενδιαφερομένων που υποβλήθηκαν ταυτόχρονα και βασίζονται στα ίδια περιστατικά (Απ. Γέροντα, Επιτομή Γενικού Διοικητικού δικαίου», Β΄ έκδοση, σελ. 110επ.,132επ.)

Απάντηση

15. Σύμφωνα με τα προεκτεθέντα, στα ερωτήματα που υποβλήθηκαν το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Ε΄ Τμήμα) γνωμοδοτεί ομόφωνα ότι α) Η Διοίκηση δεν δεσμεύεται από το δεδικασμένο που απορρέει από την με αριθμό 62/2021 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών και β) Η Διοίκηση δεν δεσμεύεται από αρνητική γνωμάτευση της Επιτροπής Ισοτιμιών της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού, πλην όμως, εφόσον αποστεί από αυτήν, υποχρεούται να αιτιολογήσει ειδικά την απόκλιση αυτή.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Αθήνα, 4 -01-2023

Η Πρόεδρος

Μαριόλη Νίκη
Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Η Εισηγήτρια

Νικολέττα Μπελίτση
Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.